

Cucerirea Daciei de către romani - un sfârșit istoric tragic sau un început eroic.

În sec. II-I a.Chr. când românii se aflau în perioada de expansiune teritorială geto-dacii au intrat în sfera lor de influență. Această perioadă se caracterizează prin relațiile de ordin militar dintre Imperiul Roman și Dacia.

Primele semne ale expansiunii romane se efectua pe căi comercial-economice și culturale, pătrunzând pe teritoriul geto-dacic negustorii împreună cu mărfurile și moneda romană. Primele armate romane care au intrat pe acest teritoriu au fost conduse de generalii Curio și Lucullus (în anii 70 a.Chr.), pe litoralul de vest al Pontului, apoi generalul Marcus Licinius Crassus cucerește regatele getice din Dobrogea. Mai târziu Dobrogea devine parte componentă a provinciei romane Moesia la sud de Dunăre. În următorii ani expansiunea romană a ajuns la strămutarea populației la sud de Dunăre, astfel s-a realizat strămutarea populației în număr de cca 150000 de persoane.

Primul război dacic a luat amploare la 25 martie 101, despărțindu-se în trei etape de bază: în regiunea banatului, în bătălia de la Tapae în care Decebal suferă înfrângere de la Traian și provincia Moesia Inferior (101-102), unde Decebal pornește o contraofensivă, după care Traian se retrage. În 109 pe locul câmpului de luptă s-a ridicat un monument triumfal imens cunoscut sub numele de *Tropaeum Traiani*.

După mai multe lupte în luna iulie 106 are loc ultima bătălie în care românii asediază Sarmizegetuza, cucerind-o abia la începutul lui august, Decebal refugiindu-se în munți unde este trădat, iar pentru a nu fi capturat se sinucide. Atunci Dacia a fost cucerită, iar în scurt timp Traian a emis o monedă specială cu inscripția **DACIA CAPTA**, simbolizând Dacia capitulată.

În rezultatul luptelor sîngeroase din acea perioadă evoluția etnică a geto-dacilor capătă o nouă direcție și un nou nume - românii. Despre aceasta se ilustrează pe monumentul etnogenezei românilor Columna lui Traian.

Rusnac Andrei